

med det, og jeg kan vidne, at Tilgangen til Skolen ikke er ringe. Man har ogsaa der følt, at det Theoretiske endnu var fremherskende, men selve Bestyrelsen var enig om i Samraad med Landets Landbrugere at stræbe hen til, at Institutet blev mere og mere praktisk. Det staaer i dens Haand, men det vilde være meget vanskeligt at gjøre noget Saadant ved en Anstalt som vor, hvor den Bestyrelse, som Regjeringen ansætter, aldeles ikke har det i sin Haand at forandre den Læremaade, de fast ansatte Lærere een Gang for alle finde er den rigtige, og som vil blive fulgt i hele deres Levetid. — Naar jeg har fremført disse Bemærkninger, er det, fordi jeg troede, at Dieblisset var gunstigt til at tage under Overveelse, om ikke denne dyre Anstalt nu burde undergaae en Forandring med Hensyn til sin øverste Bestyrelse; idet jeg tillige griber Leiligheden til at advare imod, at vi nu yderligere føie to Lærere til det Apparat, vi iforveien have. Det forekommer mig, at man her skal sige stop, og at man ikke skal skride til en Udvidelse af denne Anstalt, før der er foregaaet en saadan Forandring i dens Bestyrelse, at Folket kan have den Fortrosthed, at man virkelig faaer et praktisk Udbytte for de store Summer, der aarlig betales. Det kan ikke være Folket nogen Beroligelse, at denne Landbohøjskole fremtræder som en Læreaanstalt væsentlig for Veterinairer, for Folk, der skulle være Dyrlæger. For deres Uddannelse er det formeget at give 40,000 Rd. ud om Aaret, og ved Siden deraf at forrente — thi det maa man huske paa — den Capital, der eengang er offret paa denne Anstalt, og om hvilken man ikke kan sige, at den nu engang er givet ud; den repræsenterer en Capital, som ogsaa er en Værdi, der staaer i denne store Anstalt. Nei, lad os — og jeg haaber, at den hættærede Indenrigsminister vil vise Smødekønnenhed i denne Retning — paa dette Trin, efterat disse to Semaar ere gaaede, undersøge, om det ikke var rettest at træffe andre Bestemmelser med Hensyn til denne Højskole.

Madsen: Jeg kan nok være enig i, at Skovbrugsundervisningen sammenflemtes med

Landbrugsundervisningen, men jeg kan ikke være enig i, at Landbohøjskolen er et passende Sted enten for Landbrugsundervisningen eller for Skovbrugsundervisningen, thi som bejendte ere jo Forderne i Nærheden af Landbohøjskolen meget dyre, og Undervisningen mangler der aldeles saadanne Arealer af Skove, som fordres til den praktiske Øvelse ved Skovbrugsundervisningen. Derfor har man ogsaa i Anmærkningerne til Finansloven henvist til, at man skulde beholde Skovbrugshaven ved Charlottenlund til praktisk Undervisning, men man har heller ikke forbigaaet at gjøre opmærksom paa, at Undervisningen der er meget ubequem for Landbohøjskolen. Jeg finder, at der er et andet Institut, som meget godt kunde tage sig baade af den hele Landbrugsundervisning og af den hele Forstundervisning, nemlig Sorø Academi; thi naar vi see hen til det store Overflud, dette Academi har, baade af sit Landbrug og af sit Skovbrug, hvilket Overflud Aar for Aar forøges, synes det mig, at man maa komme til den Slutning, at det ogsaa maa bidrage en betydelig Deel til at faae Undervisningen i de nævnte Fag fremmet og bære en betydelig Deel af, ja maaskee alle Udgifterne til den. Dertil kommer, at jeg mener, at de Skove, der ere ved Sorø Academi, ligge paa en meget belevtig Plads for at give baade Landbrugs- og Forstulever en praktisk Undervisning. Der er Skove og Algerjord af forskjellig Slags, hvor Undervisningen i det Praktiske meget lettere lader sig udføre end her ved Landbohøjskolen. Paa Grund heraf mener jeg, at man kunde forene Landbohøjskolen og Sorø lærde Skole med hinanden og gjøre dem til een Skole, eller idetmindste samle dem paa eet Sted, nemlig ved Sorø. Vil man ikke gaae saa vidt, mener jeg dog, at man burde samle Landbrugs- og Forstundervisningen, og dernæst beholde den nuværende Landbohøjskole blot som Veterinairskole; thi dertil haves jo Bygninger og Apparater og alt Andet paa Stedet, og det vilde maaskee være vanskeligt at afhænde de nuværende Bygninger til en nogenlunde taalelig Pris, i Forhold til hvad de have kostet; men som jeg allerede har anført, det forekommer mig, at Stedets Bellig-